

دهیژهنی، بهلام له مۆرکه‌دا وینه‌ی ئەم مۆسیقاژهنه، کهمیکی پرووشاوه، بۆیه ناتوانی بزانی ئامیری مۆسیقاکه چیه!

دیسان ده‌بلیو. هینز، ده‌لی «کوتیک ئینشو شیاک» ی پاشای ئیلام له‌نیوان ۲۲۲۰- ۲۲۴۰ پیتش زاییندا تیپیک مۆسیقاژهنی راگرتوه، بۆ ئەوه‌ی شه‌و و رۆژ له‌به‌ر ده‌روازی په‌رستگه‌ی شوشدا، خه‌ریکی مۆسیقاژهن‌دن بن.

هه‌ر ئەم شوینه‌وارناسه ئاماژه بۆ نووسینیکی تر ده‌کات، که له **کولفره‌دا** دۆزراوه‌ته‌وه. نووسینه‌که ئەم شتانه‌ی تیدا‌یه: وینه‌ی **هانی کوری تاهی هیزی** فه‌رمان‌په‌وای شاری **ئایاپیر**، دوو پاسه‌وانی تیروکه‌وان و رم به‌ ده‌ست، له پشت «هانی» په‌وه وه‌ستاوان، **شوترووی** ساقی **هانی**، تیپی «هوبان» ی راوکاری **هانی**، **کوتوری** قه‌شه‌ی **هانی**، **تیروهووتی** - به‌رپرسی گاوه‌ردوون له بۆنه‌کاندا-، دوو که‌سی تر - که ئاژه‌لیکیان گرتوه‌-، سێ که‌سی تر، که ئەم ئامیره مۆسیقایایانه ده‌ژهن: ۱- **سونکیر**: چه‌نگ، ۲- **سونکیرشو**: فلوت، ۳- **سۆمۆمۆ**: «ئامیری مۆسیقاکه‌ی ئاشکرا نییه».

ئەم نووسراوه، به‌ گۆتیه‌ی ئەو خه‌ت و وینانه‌ی له‌سه‌ری هه‌لکۆلراون؛ بۆنه‌ی گاوه‌ردوونیکه، بۆ خواوه‌ندی به‌هێز و پارێزه‌ری سه‌رزهمینی ئه‌یاییر (۱۰۸، ۲۰).

جگه له‌مانه‌ش، دۆزینه‌وه‌ی ئەو وینه هه‌لکۆلراوانه‌ی سه‌ر کیوه‌کانی **مه‌لامیری** به‌ختیاری، که وینه‌ی چه‌ند چه‌نگ ژهنیکه و له‌م کتیبه‌دا ئاماژه‌مان بۆ کرد و میژووی ده‌گه‌رپته‌وه بۆ (۸۰۰) سالی پیتش زایین، هه‌روه‌ها وینه‌کانی ژماره ۱۶، ۱۷، ۲۱، ۲۲ ی ئەم کتیبه.

ئەم نمونانه، به‌لگه‌ی ئەوه‌ن وه‌ک چۆن په‌په‌وانی ئایینی زه‌رتوش له ئاته‌شگه‌ده و له کاتی په‌رستان و له بۆنه‌ی تایبه‌تیدا مۆسیقایان ژهن‌دوه و دواتریش و به‌تایبه‌تی له سه‌رده‌می «ساسانی» دا، پله‌وپایه‌ی مۆسیقا گه‌یشته‌ته ئه‌وپه‌ری ریتلیتان و بۆ هه‌ر رۆژیکه هه‌فته‌ش جوژه ئاو‌زیکه بۆ ته‌رخانه‌راوه، ئەوا هه‌ر به‌و جوژه‌ش له شارستانیتی ئیلامدا، مۆسیقا له هه‌موو کاروبار و بۆنه‌یه‌کی ئایینی و ده‌وله‌تیدا، پله‌وپایه‌ی تایبه‌تی هه‌بووه، که ئەمه پردی هاویه‌شبوونی فه‌ره‌ه‌نگی ئەم دوو شارستانیتی و ژبا‌ره‌یه، له مۆسیقادا.

خۆ ئەگه‌ر ئەوه‌ش له‌یاد نه‌که‌ین که وتمان به‌هۆی نزیکایه‌تی هه‌ریمی «ئیلام» وه له جوگرافیا و شارستانیتی **سۆمه‌ری**، ئەوا کارتی‌کردن و په‌نگدانه‌وه‌ی نه‌رته‌ باوه‌کانی **بابلی** و «سۆمه‌ری» شمان دیته‌ یاد، که که‌م و زۆر کاری خۆیان له‌سه‌ر فه‌ره‌ه‌نگی ئیلامی کردوه و نه‌ریتی **چه‌مه‌ری** دێرینه و هه‌میشه‌ زیندووی هه‌ریمی ئیلامیش، «که مه‌به‌ستی

ئیمه‌یه»، تا راده‌یه‌کی که‌م، نیمچه زه‌بری میتۆلۆژیا و نه‌ریتیکی سۆمه‌ری به‌سه‌ره‌وه‌یه، به‌لام دیسانیش شیوه‌ی ئەلقه و بازنه به‌ستی به‌شدارانی چه‌مه‌ریکاران، ئەوه‌نده له سۆمه‌ری و بابلی نزیک نییه.

له‌م بواره‌دا نمونه‌ی چه‌ند هه‌له‌په‌رکی و سه‌مایه‌کی یه‌کجار دێرین، له ناوچه‌کانی «چه‌شمه‌ عه‌لی ئەکه‌ر» ی لو‌رستان له‌لایه‌ن شوینه‌وارناسانه‌وه، له‌سه‌ر رووی چه‌ند پارچه‌ گۆزه و دیزه‌یه‌ک دۆزراوه‌ته‌وه، که میژوویان بۆ (۳۵۰۰) سالی پیتش زایین ده‌گه‌رپته‌وه و له هه‌موویاندا شیوه‌ی ده‌ستگرتن و بازنه به‌ستی ریزی هه‌له‌په‌رکی و سه‌ماکاران، کتومت له «هه‌له‌په‌رکی» ی ئیستای کورده‌واری ده‌چی.

به‌لام ئەوه‌ی جیتی سه‌رنجه و وه‌ک له توێژینه‌وه‌ی شوینه‌وارناسانی ئەم تابلۆی هه‌له‌په‌رکی و سه‌ماکارانه‌شدا هاتوه، به‌شدارانی ئەم هه‌له‌په‌رکی و سه‌مایانه، به‌ پیتچه‌وانه‌ی جلوه‌رگی ئیستای کورده‌وارییه‌وه، که هه‌موویان فشوفۆل و هه‌راون، جلوه‌رگی ئەمانه، یه‌کجار ته‌نگ و له‌به‌ردا گوشراویان پۆشیوه. له هه‌مان کاتیشدا له‌وه‌چی جگه له‌وه‌ی ده‌ست و په‌نچه‌یان له یه‌کتر ئالاندوه، شتیکی تریش وه‌ک ده‌سه‌رۆکه‌شیان له ده‌ست و

په نچه یانوهه ئالاند بیت^(۱) که ئەم به کۆمه ل بازنه به ساتن و جوړی په کترگرتنه، هەر ته نیا لای ناربابی باو بووه و ته نیا پردی نربکایه تی نیوان **چهمه ری** و نه ریتی شیوه و پرسه و کوست که وتنی سو مه ری، له وه دایه که «چهمه ری» ش به ته نیا بو کوست که وتنه، که له مه شدا نه ک هەر بابلی و سو مه ری، به لکو هه موو دراوسیتکانی هه ریتی نیلام، نه ریتی تاییه تیان بو کوست و پرسه و شیوه نیان، له نه ریتی چهمه ری نربک بووه. وه ک نه وهی له ئیرانی کوندا «فینیق» ی و «ئه سکه ندهر» یش، ئەم نه ریته یان بو خه م و کوست و شیوه ن په یوه کردووه، که له هاویندا، دوا ی وهرزی دروینه، واته له کاتی وشکبونی گیادا، ئەم نه ریته یان نه نجامداوه. دیسان هەر له ئیراندا، شیوه نی له مجوره یان بو مه رگی **سیاوه ش** کردووه. له خاکی **که نعان** یشدا، شیوه نی **ئه دۆنی** هه بووه. که واژه ی **ئه دۆنی** لای فینیقی و ئه سکه نده ری بوته **ئه دۆنیس** و لای «سو مه ری» ش بوته **ته مووز** و ئەم نه ریتی شیوه نه ش، لای ئەمانه ی دوا یی، به ته نیا بو **سرووش** کراوه، واتا بو ئەو کاتانه ی که سرووش تووشی وشکایی و نه هاته سالیی و قاتوقریی هاتووه. بو یه خوا وه نده جیاجیایکانی ئەمانه، له و کاتانه دا به دهنگ خه می مرۆقه وه هاتوون، که مرۆف بزنه و وهرزی تاییه تی بو پیرلینانی ئەم خوا وه نده داناهه. هه رچه نده ئەم خوا وه نده ش هه ر ده ستکردی راسته وخوی خه یال و لیکدانه وهی خودی مرۆقن. چونکه مرۆف له دیزه مانه وه، که ههستی کردووه ئەو ئالوگۆره گورج و تیژره وانه ی به سه ر ئەم زه و بیه دا دین، هه لوتیسته یه کیان له عاستدا بکات و ئاورپیک له خوی بداته وه، که ئەم شتانه چۆن و ابوون و چۆن وا زوو تپه پین! ئیتر ئەم هه لوتیسته یه، له ئاکامدا مرۆقی بو ئەوه بردووه، که به خوی بلتی: ئەو دیاردییانه ی پیشوو، ده بوا یه هه روا بوونایه، چونکه مرۆف کاتج چاوی لی بیت: زه ریا و رووبار ده یه سستی، ئەوا ئەو سه وزایی و ته راییه ی له سه ر زه وی هه یه، وشک ده یی؛ به کسه ر بیری له وه کردۆته وه که هینزیککی گه وره، یان ده سه لاتیککی گه وره، ئەمانه ده بزوتینی. له به ره وه دووربینی و پیشبینی کردووه و بو ئەوه ش ئەم هیژ و ده سه لاته، زیان به میش نه گه یه نن، به چاکی زانیوه ئەم ده سه لاته بخاته ژیر رکیتی خویه وه، یان هه ر هیچ نه بی به و جوړه ی رام بکات، که خوی مه به ستیتی، بو یه په نای بو ئەفسانه و ئایین و جادوو بردووه، تا هه ر کاتج پتیوستی به **ئار** بوو، **باران** ببارینی؛ پتیوستی به **هه تاو** بوو، خوژ هه لبتینی؛ پتیوستی به **زاووزتی ئاژهل** بوو، زیادیان بکات؛ تا ورده ورده مرۆف خوی گه یشته ئاستی ئەو زانیاریانه ی که: خوژکه وتن و ئاوابوون و به رودا هاتنی وهرزی به هار و هاوین و پاییز و زستان، له پشت ئەم دیاردییانه وان و ئەو هویانه ش جوړه ده سه لاتیکن، پتیان

(۱) ذکاء، یحیی؛ هنرمردم، از انتشارات وزارت فرهنگ و هنر، شماره: ۱۸۸ - ۷ - ۸.

دهوتری: خواوه نده. ئەم خواوه نده نه ش ژن و میرد ده کهن و زاووزی ده کهن و ده مرن و ده ژینه وه. که ده مرن؛ کلتویی و تاریکیی، زه وی له نامیز ده گری. که له دایکیش ده بنه وه، پیت و فه ر و ئاوه دانیی، زه وی له باوه ش ده گریته وه.

ئیتتر هه ر مرۆقیش خوی، بو نه و وهرزی بو ئەم رووداوانه دروستکردوون، به واتا: که وهرزی قاتوقریی هاتووه، ناوی ناوه مه رگی خواوه نده و شیوه نی بو گپراوه؛ که زیندووش بوته وه، سه رزه مین ژیاوه ته وه و ئاههنگی بو گپراوه. هه ر بو یه ش مرۆف پیتی و ابووه ئەگه ر ئەم خواوه نده نه چاکه و گاوگه ردوونیان له گه لدا بکری، دلیمان نه رم ده بی و بژیوی و پتیوستی مرۆف به ده ست ده خه ن. ئەگه ریش دلیمان ئازار بدری، ره شه با، لافاو، قاتوقریی، بی بارانی، روو له سه ر زه وی ده کات.

ئالیه ره وه، مرۆف بو دل راگرتنی ئەم خواوه نده نه، ئەوه ی لای خویه وه داهیناوه، که ئەم خواوه نده نیر و میبانه، له یه کتر ماره بکات، به م کاره ش به رده وامیی ژیان و به رده وامیی له دایکبوون و زاووزتی داهاتوو، ده سه ته به ر، یان دروست بکات. بو یه ئەوه ی له و ئالوگۆره ئاشکراییانه ی ئاوه وه وای ناوچه ی مام ناوه ندی ئەم سه رزه مینه دا، به زه وقی خو یان ده نویتن، دیاردیی «رووه ک» ه. بو ئەمه ش ئەو هه موو نه ریت و بو نه و شانوگه ربی و ره وش و خووانه، ئەنجام به وه ده شکیتته وه، که به هار بگه رپینه وه بو سه ر زه وی. هه رچه نده له پال رووه کیشدا پتیوه ندی توند و قولی نیوان رووه ک و ئاژهل هه یه، ئەو پتیوه ندییه ی بنه مای نه ریت و ئەفسانه و جه ژن و ناخوشییه کانه، چونکه مرۆف زانیوتی ئەم دووانه: رووه ک و ئاژهل، مایه ی بژیوی مرۆف و زینده وهرانن و هه تا پله ی پیشکه وتنی ژیان مرۆقیش، به ره و پیش بچیت، مرۆف زیاتر پتیوستی پتیان ده بیت. بو یه تا مرۆف له ژیاندا بی، ئەم دووانه ش بناغه ی ژیان مرۆقن. له به ره وه ئەوه ده هینج مرۆف هه موو شتیکیان له پیناودا بکات.

ئەم ئەفسانه و «میتالوژیا» نه ش ئەوه ندی له خوژئاوای ئاسیادا باو بوون، ئەوه نده له هیچ جیگه یه کی تری سه ر زه ویدا به و شتیوه یه باونه بوون. که نیشانه کانی مرۆف و ژیان هه ی سالانه ی رووه ک و ئاژهل، به تابه تیش رووه ک، به ناوی خواوه ندی **ئوژیرس، ته مووز، ئەدۆنیس، ئایس** ناوئران و به م شتیوه یه رووه کیان به خواوه ندیک زانیوه، که هه موو سالییک ده مریت و زیندووش ده بیتته وه.

به لام له سه ره تادا، گه لانی **سامی** له **بابل**، خواوه ندی «ئه دۆنیس» یان په رستوه و دوا ی ئەمانیش، له سه ده ی هه وته می پیش زاینندا **گریک** ئەم نه ریته یان لی فیتر بوون.

وشه‌ی ئەدۆنیسیش لە بنەرەت و ڕەسەندا **تەموز** بووه و دوايي «سامی» به‌كان گۆرپوبانه به **ئەدۆنیس**، كه ماناكه‌ی: گه‌وره و به‌رێز و كاك... هتد، ده‌گرتته‌وه.

به‌لام ئەگه‌ر له‌ بنه‌چه‌دا تەموز، یان ئەدۆنیس له‌ گه‌ڵ ناوچه‌ی سه‌ر به‌ ڕه‌گه‌زگه‌لی «سامی» دا په‌رستراي، ئەوا چه‌ند هۆبه‌ك هه‌یه، ده‌مانه‌خه‌نه‌ ئه‌و گومانه‌وه‌ بلیتین په‌رستنی تەموز «ئەدۆنیس»، له‌ بنه‌ره‌تدا هه‌ی ڕه‌گه‌زێك بووه، خویتن و زمانیان له‌ خه‌لكی تر جیاواتر بووه، ئەم ڕه‌گه‌زه‌ش «سۆمه‌ری» یه، كه له‌ به‌ره‌به‌یانی میژوووه‌ له‌ میسۆپۆتامیا، واته: ناوچه‌ی عیراقی ئیستادا ژیاون و هه‌رێمه‌كه‌یان ناوی **بابل** بووه. ئەم بابلیانه‌ گه‌یشتوونه‌ته‌ پزیه‌ی شارستانی و گه‌شه‌کردن. هه‌ر ئەمان بوون بۆ یه‌كه‌م جار زه‌وییان کیتلاوه، جوگه‌یان هه‌لگرتوه، مه‌رومالاتیان به‌خێوکردوه، له‌پال ئەمانه‌شدا گوند و شارۆچكه‌ و شاریان دروستکردوه. وه‌ك ده‌ریش ده‌كه‌وئ كۆنترین په‌رستراویان خواهندي **تەموز** بووه، مانای تەموزیش به‌ زمانی سۆمه‌ری: كوری راسته‌قینه‌ی ئاوه‌ قووله‌كانه. له‌ هه‌ندئ له‌ پارچه‌ گلین و پاشماوه‌ دیرینه‌ی میژووویان هه‌ی سه‌رده‌می بابلییه، گه‌لێ شیعی ستایشی تەموزیش دۆزراوه‌ته‌وه، كه میژووویان زۆر پێش میژووی زایینه.

تەموز، له‌ ئەده‌بی ئایینی بابلدا، نمونه‌ی كورپه‌ لاویکی شه‌نگ و قۆزه و دل‌داری كچه‌ خواهندي **عه‌شتار**. عه‌شتاریش دایكه‌ گه‌وره‌ی هه‌موو په‌ره‌سه‌ندن و زاوژێ كردنیکی سرووشته. به‌پێی ئه‌و به‌لگه‌ میژووویانه‌ی ده‌یگێرنه‌وه: خواهندي تەموز، هه‌موو سالێك له‌ ناوه‌راستی هاویندا، ده‌مړئ، یان ون ده‌بێ.

مردن و ونبوونه‌كه‌ی، سه‌ر هه‌لگرتنه‌ له‌ جیهانی خۆشیه‌وه، بۆ جیهانی ناخۆشی و تاریکی ژێر زه‌وی. ئیتر كه تەموز ده‌مړئ، یان ون ده‌بێ. كچه‌ خواهندي، یان ژنه‌ خواهندي عه‌شتاریش، كه دل‌داریتی، بۆ ئه‌و ونبوون و سه‌ره‌لگرتنه، ده‌كه‌وێته‌ شوینی و به‌ دوایدا ده‌گه‌رێ. گه‌رانه‌كه‌یشی له‌ جیهانی تاریکی و قوولایی زه‌ویدا به‌ بۆیه‌ كه ئەم جووته‌ دل‌داره، ده‌كه‌ونه‌ ئه‌و ونبوون و سه‌ره‌لگرتنه‌ تاریكه‌وه، ئیتر هه‌موو خۆشیه‌کی سه‌ر زه‌وی، له‌ بزووتن ده‌كه‌وئ، هه‌یچ شتیك زاوژێ ناكات، هه‌یچ كه‌سیك خۆشی ناچێژێ، كه‌سیش دل‌داری ناكات، جیهانیش تاریك دایه‌ت و نه‌هاتی پووی تیده‌كات، مه‌ترسی قرتیكه‌وتنی مرۆف ده‌كړئ. بۆیه‌ بۆ جله‌وگرتنه‌وه‌ی ئەم نغۆبوونه‌ چاره‌روان كراوه، خواهندي **ئهای** گه‌وره، پاسپیریك ده‌نیرئ، تا **تەموز** رزگار بكات، به‌لام له‌م كاته‌دا **ئالاتوی** خواهندي دۆزه‌خ، قایل نابێ و ده‌لێ ئەگه‌ر **عه‌شتار** خۆی به‌ ئاوی ژبان نه‌شوات، رزگاریان ناكه‌م، ئەوسا **عه‌شتار** به‌ گوێی ده‌كا و له‌گه‌ڵ **تەموزی** دل‌داریدا، ده‌گه‌رێنه‌وه‌ سه‌ر زه‌وی و سه‌رله‌نوێ ژیاوه‌وه‌ی زه‌وی ده‌ست پیده‌كاتوه.

له‌و كاتانه‌شدا كه عه‌شتار به‌ دواي تەموزدا سه‌ره‌له‌ده‌گړئ و ده‌كه‌وێته‌ پشكین، هه‌موو خه‌لك، به‌ ئافه‌ت و منال و پیاوه‌وه، به‌ گریان و خۆرین و **موسقا** و **ته‌پل** و **ده‌ف** لیدانه‌وه، شوینی ده‌كه‌ون. له‌ كاتی شوین كه‌وتنیدا، هه‌موویان وێرد ده‌خوین، نوێژی تایبه‌تی بۆ په‌یكه‌ری خواهنده‌ مردووه‌كه‌ ده‌كهن. له‌ ڕۆژانی ئەم شیوه‌ن و جه‌ژنی ژیاوه‌وانه‌شدا، په‌یكه‌ره‌كه‌ به‌رگیکی سووری له‌به‌ر ده‌كهن، داری عوود و بخووریشی به‌سه‌ردا ده‌سووتین، تا به‌ بۆنیه‌رامه‌ی ئەم بۆنانه، به‌ ئاگای به‌یینه‌وه‌ و بیته‌وه‌ سه‌ر زه‌وی.

وه‌ك له‌ به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی ئەم نه‌رته‌ دیرینه‌ی سۆمه‌ریه‌كاندا ده‌رده‌كه‌وئ، پوخته‌ی «میتۆلۆژیا» كه، بۆ مه‌رگی «سرووش» ه، كه مرۆف به‌ كۆمه‌ل، شیوه‌ن و پرسه‌ی بۆ ده‌گێرن. به‌لام له‌ «چه‌مه‌ری» دا، پوخته‌ی «میتۆلۆژیا» كه بۆ مه‌رگی مرۆفه. له‌به‌رئه‌وه‌ ئەگه‌ر شیوه‌ی شیوه‌ن و پرسه‌گێرانه‌كه، له‌ هه‌ردوو میتۆلۆژیای «سۆمه‌ری و ئیلامی» دا، به‌ كۆمه‌ل بیت، به‌لام به‌ كۆمه‌ل شیوه‌ن گێرانی ئیلامی، وه‌ك وتمان له‌ شیوه‌ی بازنه‌ و ئەلقه‌به‌ستنی توندوپته‌وی «چه‌مه‌ری» كارانیدا، له‌ «هه‌لپه‌ركئ» ی ماد و ئاریایی نزیكتره. جگه‌ له‌وه‌ی له‌پال ئەوه‌شدا بۆ پرسه‌ و كۆست كه‌وتنه، به‌لام سیمایه‌کی حه‌ماسی و مارش ئاسایی هه‌یه و «چه‌مه‌ری» كاران هه‌موو جووره «چه‌ك» یك له‌ خۆیان ده‌بستن، كه ئەمیش هه‌ر له‌ هه‌لپه‌ركئ و سه‌مای ماد و ئاریایی نزیكه.

وشه‌ی **چه‌مه‌ری**، له‌ فه‌ره‌نگه‌ كوردیه‌كانی وه‌ك فه‌ره‌نگی **مه‌ردوخ** و به‌رگی دووه‌می فه‌ره‌نگی «خال» دا، لێكدانه‌وه‌ی جیا جیا یان ده‌رباره‌ نووسراوه. له‌ فه‌ره‌نگی **هه‌نبانه‌بۆرینه‌ی** هه‌ژاریشدا، شتیکی له‌سه‌ر **چه‌مه‌ری** تیدا نییه. كه له‌ راستیشدا وشه‌ی **چه‌مه‌ری** چه‌ندان مانا هه‌لده‌گړئ. به‌لام ئەو «چه‌مه‌ری» ه‌ی ئیمه‌ مه‌به‌ستمانه، هه‌ر ئەو مانایه‌ی هه‌یه، كه مه‌ودای به‌ربلاوی ئەم نه‌رته‌ كۆنه‌ ده‌یگرته‌ خۆی، ئەم نه‌رته‌ش له‌و جوگرافیا به‌رینه‌دا باوه، كه سه‌رومړی **ئیلام** و **لورستان** و **كرمانشان** ده‌گرتنه‌وه‌ و دانیشتوانی باكوور و باكووری خۆرئاوای ئەم جوگرافیا به‌ پێی ده‌وترئ: **له‌كستان**، چونكه ئاخوتیان به‌دیالیکتی «له‌ك» ه و ئه‌ووتری «لورستان» ه، چونكه ئاخوتیان لوریه.

ئەم هه‌ریمه. جگه‌ له‌ ئایینی ئیسلام «شیعه» ، په‌یره‌وانی ئایینی «**ئه‌هلی هه‌ق**» یشیان تیدا به. كه وه‌ك ده‌زانین ئایینی «ئه‌هلی هه‌قی» یش بروای به «تناسخ الارواح» هه‌یه، واته: بروای به‌وه‌ هه‌یه‌ كه **رۆح** «گیان» ی هه‌موو مرۆفێك له‌ دواي مردنی، ده‌چیتته‌وه‌ به‌ر مرۆفێکی تر، بۆیه‌ ئەگه‌ر مرۆفه‌كه‌ چاك و پاك و ناودار و خیرخواز بووی، ئەوا چاره‌ی

دهکری گیانه که ی بچیتته وه به بهر که سیتی چاک و پاک و خیرخوازدا.

لهم باره یه دا «چهمه ری»، مانای «چاوه نواری» ش هه لده گری. به لام وه که له شویتنیکی پیشووتری ئەم کتیبه و له بهرامه ر «چهمه ر» و «که مبه ر» دا و تمان به زمانی په هله وی؛ مانای وشه ی «بازنه» ش ده دات؛ له هه مان کاتدا ئە گه ر به جورتیکی تریش و وه ک وازه یه کی لیکدراو، سهیری «چهمه ری» بکه یین و به جیاجیا «چهم»، «هه ر» لیک بده یینه وه، له مانا «گوران» و ره سه نه که ی نزدیکتر ده یینه وه، که «چهم» به مانای «چاو» و «هه ر» یش به هه ورامی «قور» ده گه یه نی. ئەوسا به هه ردوو وشه که ده بیتته: «چهم هه ر»، واته: چاو به قور و پاشگری «ی» ش، که ده بیتته سیفه تی «هه ر + ی» و مانای چاو قوراوی ده دات؛ ئەوا وه ک ئە نجامگیری، مانای وشه ی «چهمه ری» یش ده بیتته: شیوه نی به کۆمه ل و به بازنه یی (۱).

«چهمه ری» ش ئەو نه ریتته دیرینه یه یه، که میژوو وه که ی نازانری و له شیوه ی شانۆنامه یه کی شیوه بازنه یه کی به رجه سته دا، وه ک «سه ما» یه کی به کۆمه ل، که زۆتر له «هه لپه رکئی» یه کی هیمن و خه مناک نزیکه، به هاوکاری «ده هۆل» و «سوورنا» ی خه مین و سرود و شیعی لواندنه وه وه، ئە نجام ده درئ. بۆیه هه ندئ جاریش به م «سه ما» و «هه لپه رکئی» خه مناکه ده وترئ: «چهمه رچۆپی». ئەم نه ریتته به ته نیا بۆ مه رگی پیاو ئە نجام ده درئ و ئەو پیاوه ش ده بی زۆر ناودار و هه لپه ژارده و سه رۆک هۆز و خوشه ویستی لای ناوچه که ی بیت. زۆر به ده گمه نیش بۆ مه رگی شیره ژنان و ئەو جو ره ئا فره تانه ده کری، که زۆر به ناویانگ و ریزلینگیراون. به لای زۆریشه وه زۆرتر ئەو بنه مالانه ده توان چهمه ری بگپرن که له باری ئابوریه وه ده سه لاتدارن.

له دوا ی ناشتنی مردوو وه که، له ماوه ی هه فته یه که وه، تا سح هه فته، خو ئاماده کردن بۆ چهمه ری ده ست پیده کات. چونکه خاوه ن پرسه که، له و چند هه فته یه دا، نامه و پاسپارده و بانگه یشتن بۆ خزم و که س و دۆستانی بنه مالکه و سرود و شیعی خوتین و سوورنا ژهن و ده هۆل کوت و ئەو ئا فره ته ده نگ خوشانه دا ده نیئرئ، که له پرسه و چهمه ریدا، تاییه تن به لواندنه وه و پیتیان ده وترئ: **موورنار**، یان، **موورخوتن**. که مه به سستی له وشه ی **موور** هه ر کۆست و شیوه ن و خه مه. یان هه ندئ جاریش پیتیان ده وترئ: **رۆچی**، که هه ر مانای: رۆ-رۆ و شیوه نه (۲۰، ۱۳۳).

(۱) مهوله وی تاوه گۆزی سه بارت به «چهمه ری» ده لئ:

جه ئامای نامه ت چهمه ریم به رزی
شادیم شیویا، شینم سه د ته رزی

دوا ی ئەوه ی خاوه ن مردوو وه که، له **چهمه ری** گپران ده بیتته وه، ئەوسا ده شی هۆزتیکی تری خزم، یان دۆستانی نزیک بنه ماله پرسه داره که، له جیگه ی تریش **چهمه ری** بۆ هه مان مردوو بگپرن، که ئەمه چند هۆیه کی هه یه: له به ره ئەوه ی مردوو وه که، پله و پایه یه کی کۆمه لایه تی هه یه، یان به هۆی خزمایه تیسه وه، یان له به ره ئەوه ی بنه مالیه ی پرسه داره که، پیشتر «چهمه ری» یان بۆ مردوو ئەم بنه مالانه گپراوه. خو ئە گه ر هه ر له سه ره تاشه وه بنه مالیه ی مردوو وه که، به هۆی نه داریه وه نه توانن خو بان **چهمه ری** بۆ مردوو وه که یان بگپرن و مردوو وه که شیان لای خه لکی گوند و هۆزه که یان ریزلینگیراو بوو، ئەوا خه لکی گونده که، یان هۆزه که، **چهمه ری** بۆ ده گپرن، که ئەمه نیشانه یه کی گرنگ و پر مانای بۆ نه وه کانی داها توویان ده بی. چونکه مه به ست له م ریزلینانه، جگه له وه ی نیشانه یه کی وه فاداری بنه ماله و خزم و دۆستانی، بۆ ره وشت و ئاکاری مۆقانه و چاکه و به رزی مردوو وه که، له هه مان کاتیشدا مه به ست له پیتانین و ریزلینان و پاراستنی ره وشتی مردوو وه که شه، تا نه وه ی دوا ی ئەو، ره وشت و ئاکاری ئەو، بکه نه سه رمه شق. له به ره ئەوه تا پله و پایه ی مردوو وه که بالاتر بیت، ته داره کی «چهمه ری» که شه به شکۆتر و شیواتر ده بی و له م پیناوه شدا هه موو لایه ک دریغی ناکه ن و ئەوپه ری ته قه للیان ته رخان ده که ن، تا «چهمه ری» گپرانه که، له پله و پایه ی مه زنی مردوو وه که دا بیت. هه ر بۆیه ش و تمان «چهمه ری» بۆ ئەو مردووانه ساز ده کری، که لای زۆربه ی خه لکه وه، وه ک رابه ر و پیشه نگ و جگه رسۆزی خو بان سهیری ده که ن.

پیش ئەوه ی هیچ هه نگاو یه ک بۆ چهمه ری گپران هه لگیئرئ، پیداویستییه کانی ئاماده ده که ن، که سه ره تا که ره سه و پارهی پیویست له نیوان ئەندامانی بنه ماله و خزمان و دۆستاندا کۆده کریته وه، ئەوسا کات و شویتنی چهمه ری دیاری ده کری و به جوریکیش بانگه یشتن و به سه رکردنه وه ی خزم و دۆست و دلسۆزان ده کری، تا هیچ که سیتک له بیر نه کری، نه ک بیته مایه ی گله یی و دلره نجانندی هیچ لایه ک، چونکه نیاز له ده نگدانی خه لک، بۆ ئاماده بوونی چهمه ری، له وه دایه که یه کیتی و ته بایی و هاوکاری له نیوان هۆز و بنه ماله گه ل و خزماندا پته وتر بکریته وه و هه موویان به شداری له خه م و کۆست و پرسه ی یه کتریدا بکه ن. دوا ی ئەمانه به جوریکیش بیر له شویتنی چهمه ری **چهمه رگه** ده کریته وه، تا له داها توودا بتوانن نیشانه و به لگه و شوینه واری چهمه ریه که ی تیا جی به یلن و بیته یادگاریک بۆ سالانی داها تووتر، بۆ به سه رکردنه وه و بیره وه ری کردنه وه، که بۆ ئەمه ش یادگاریک له شیوه ی به رده نووسیتک، یان میلیک، ناوی مردوو وه که و ته مه نی و میژووی سازدانی چهمه ریه که ی له سه ر ده نووسن و به مه ش ده وترئ «چه ک جی» (۱۰۸، ۹۵). بۆیه

دهبې چه مەرگه له جیگه یه کی له باردا بیت، که به لای زوره وه له دهره وهی گوند و شاروچکه و شاره وه ده بی. هه لکه وتی «چه مەرگه» ش به جوریک ساز ده کهن، شیوه یه کی باز نه یی هه بیت، تا جیگه ی هه موو به شداران و بانگ کراوان و تهنانه تئو هاوخه مه چاوه روانه کراوانه یی تیدا بیته وه، که به بی بانگه یشتن ناماده ده بن. جگه له مانه ش شوینی ره شمال هه لدان، بو حه وانه وهی خه لک و رایه خ راخستن و ته لقه و باز نه یی چه مریکاران و نالا و ته سپ و کوته ل و شوینی تایه تی چیش و خوراک دروست کردنی بو هه موو به شداران تیدا بیته وه. که زور جار دابه شکردنی چه مەرگه بو دیار بکردنی جیگه ی ته و شتانه ی سهره وه، به خو له میش، یان به گه چ ره نگر یی ده کری.

له سهره تای ده ست پیکردنی چه مریدا، دهسته یه کی تایه ت له سهرانی بنه ماله و هوزه که، ده بنه لیته ی پیشوازی، که ته م دهسته یه جلویه رگی ره نگ ماتی ناوچه یی خو یان له بهر ده کهن و ناوچه وان و سهرشانیان له قور ده گرن و نه وار یکی ره شی پان، به شیوه ی راست و چه پ، وه ک هه مایل هه لده گرن و شالیکی ته نک ی وه ک عه با، به شان دا ده دن. به ده م دووباره کردنه وهی: «هه ی داد، هه ی بیداد، هه ی وای، هه ی بیدای» وه، (۱۰۸، ۹۴) به خیره اتن و ماندوونه بوونی و هاوخه میی تازه هاتووان ده کهن. تازه هاتووانیش به ناوی پرسانه وه، دیاری وه ک مه ر، بز و بابه تی خوراک (۲۰، ۱۳۴) و ته وان هه ش که له شوینی نزیکه وه هاتوون، خوراک ی گهرم-یان له گه ل خو یاندا هینا وه. به مه ش قورسای ی ته رکی به رپوه بردنی چه مریبه که له سه ر ته ستوی خاوه ن مردو وه که، که متر ده که نه وه. ئیتر تازه هاتووان، هه رکه ده که نه جی، هه ر له قوره گیرا وه یی بو چه مریبه که ناماده کراوه، ناوچه وان و سهرشانه کانی خو یانی پی له قور ده گرن. ته مه ش نیشانه ی گه رانه وهی یه کجاری مرؤفه، بو ناو خاک و گل، که چاره نووسی هه موو مرؤفه.

ته وسه پیشوازیکاران بو حه وانه وه یان رینمایان ده کهن بو ناو ره شماله کان، که دوا ی حه وانده وه و پیشکه شکردنی چایی و خوراک، یه کیک مؤله ت له گه وره یه کی بنه ماله ی مردو وه که ورده گری و سینیه ک به دهسته وه ده گری، که چه قویه کی له سه ره (۱۰۸، ۹۵)، ده ست ده کات به ته کاندن و سرینی قوری ناوچه وان و سهرشانیان، ته وانیش دوا ی ته وهی په ژاره و هاوخه میی خو یان ورده رین، به رودوا رووده که نه چه مەرگه و باز نه و ته لقه ی ده ستگیراوانی چه مریکاران. به مجوره پو ل پو ل، ته لقه ی چه مریکاران تا دیت گه وره و گه وره تر و سیخاختر ده بی.

دهسته یه کی تری پیشوازیکارانی ئافره تیش، کاربان به خیره اتن و حه وانده وهی میوانگه لی ئافره ته، که ته مانیش سه رو پیچی ره نگ ماتیان به سه ره وه یه و عه با ی ره شیان

له به ردا یه. به ده م به پیره وه چوونی میوانه وه، جو ره سه مایه کی ویکچوو ته نجام ده دن، هه ردو و ده ستیشیان به خه م و په ژاره وه به سه ر روومه ت و تهنانه ت رووشاندنی روومه تیاندا ده دن و په یتا په یتا ش به دووباره کردنه وهی خیرا خیرای وه ک زریکه ئاسا وه، به: وای وای، وهی وهی، پیشوازی میوان ده کهن (۱۰۸، ۹۵). که ته م کاره یان، چ له کاتی پیشوازی ئافره تانی میواندا و چ له ته نجامدانی «چه مری» یه که دا، تی که ل به ئاوازی خه مناکی سوورنای و «ده هوزل» ه و به جوریک دهنگی لاوانده وه یان تی که ل ئاوازی سوورنا و ده هوزله که ده بیت، هه ستیکی دلته زین و خرؤشاو له دل و ده روونی به شداران ی چه مریدا دروست ده کات، که هه موویان ده هه ژین، له گه ل سه مای به یه که وهی جهسته و ده ست هه ل سویراندنی ژناتی روومه ت پراوی هه لچوودا، ئاوازیکی یه کجار دلته زین به مه یدان و ئاسمانی چه مەرگه ده به خشن.

من خوم، که له رؤژانی ۲۳-۲۴ شه هریوه ری ۱۳۷۳، ۱۵/۹/۱۹۹۴ز، له بیره وه ری دووسه د ساله ی شاعیری ناوداری ئیلامی - میرزا ره زای ته رکه وازی، له شاری ئیلام به شدار بووم. له گه ل پیشکه شکردنی به برنامه کانی بیره وه ری شاعیری ناوبراودا، هونه رمه ندانی ئیلامی، له سه ر شانؤ، چه مریبان نواند. هه موو گیانم هاتبووه میرووله، به تایه تی که سه ره تای چه مریبه که یان به سوورناییه کی خه مین ده ست پیکرد، ئیتر سه رو مری هوزلی بیره وه ریبه که، پر بو له که شوه وه ایه کی سه یر، که جلّه وی بیره وه ری هه موومانی بو یادگاری دوور و دوورتر و بو ناو ته فسانه و میتؤلؤژیا ده برد. له کاتیکی که چه مریبه که ش هه ر ته نیا وه ک شانؤ نامه یه ک پیشکه شکار، نه ک وه ک له کاتی کؤستیکی راسته قینه و زیندووی پر حه شاماتی به دهنگی سوورنای و ده هوزل خرؤشاو.

... کاتی که هه موو به شداران ی چه مری، له چه مەرگه کؤده بنه وه، ته وسه ژنان به جیا و پیاوانیش به جیا، به لام هه موویان له شیوه ی باز نه دا، له سه ر هیلّه باز نه بیبه که، پیکه وه ریز ده به ستن، نالا و کوته لیش له جیگه ی جیا جیای ریزه که دا، داده نین.

کوته لیش «بریتیبه له هندی یادگاری به جیماوی مردو وه که، وه ک تفهنگ و خه نجر و جلویه رگ» به زینی ته سپیکه وهی ده به ستن و که سپیکش جلّه وی ته سپه که ده گری و به ناو خه لکه که دا ده یگری.

سه روو دبیژان و لاوانده وه کارانیش له ئافره ت و پیاو، له وسه ری ریزه کانه وه ده نگیان تی که ل ئاوازی سوورنای و ده هوزلی خه مین ده کهن و له سه رخؤ ده چنه ته وسه ری ریزه کان و به هه مان شیوه ش له و سه ره وه ده گه رینه وه ته مسه ر. ته م کاره، له هه تا و که وتنه وه، تا نیوه رؤ